

Dosarul nr. 3ra-478/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (D. Bosîi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (I. Dănăilă, T. Berdilă, G. Vavrin)

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Miclauş Natalia,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Natalia Miclauş împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Casa Națională de Asigurări Sociale, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul și Miclauş Igor cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de maternitate în legătură cu nașterea copilului, indemnizației unice pentru nașterea copilului și a indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, s-a casat hotărârea din 05 aprilie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central în partea, cu emiterea în această parte o hotărâre nouă

c o n s t a t ă :

La 22 iunie 2016, Miclauş Natalia a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Departamentului Poliției de Frontieră, succedat în drepturi de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, intervenienți accesorii Casa Națională de Asigurări Sociale, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul și Miclauş Igor cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de maternitate în legătură cu nașterea copilului, indemnizației unice pentru nașterea copilului și a indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 18 iulie 2009 a înregistrat căsătoria cu Miclauş Igor, fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătorie nr. XXXXX din 18 iulie 2009 eliberat de către Primăria s. Crihana Veche, r-nul Cahul.

Din căsătorie s-au născut doi copiii: XXXXX, a.n. XXXXX și XXXXX, a.n. XXXXX.

A menționat că soțul ei Miclauș Igor este angajat al Ministerului Afacerilor Interne în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din data de 19 august 2013, în funcția de specialist cu grad de locotenent.

A susținut că nu activează, aflându-se totalmente la întreținerea soțului său împreună cu cei doi copii minori.

La 29 aprilie 2016, în temeiul art. 37 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, s-a adresat cu cerere către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, solicitând calcularea și achitarea indemnizației de maternitate, ce include concediul prenatal (70 de zile) și postnatal (53 de zile), și a indemnizației lunare pentru creșterea copilului minor XXXXX, a.n. XXXXX, până la împlinirea vârstei de 3 ani, însă prin scrisoarea nr. 35/2-1-M-282/16 din 02 iunie 2016, a primit refuz.

La 28 septembrie 2016, în temeiul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 135 din 21 iulie 2016, prin care a fost modificat și completat art. 47 din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, cu modificările ulterioare, s-a adresat repetat cu cerere către Ministerul Afacerilor Interne, invocând aceleași solicitări.

Consideră reclamanta că refuzul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne este ilegal și neîntemeiat, deoarece conform art. 124 alin. (1) din Codul muncii, femeile salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice, plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut de art. 123 din Codul muncii.

Potrivit art. 123 alin. (2) din Codul muncii, modul de stabilire, calculare și achitare a indemnizațiilor din bugetul asigurărilor sociale de stat în legătură cu concediul medical este prevăzut de legislația în vigoare.

Reieșind din prevederile art. 7 alin. (5) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, baza de calcul a indemnizației de maternitate, acordate soției aflate la întreținerea soțului salariat, este venitul lunar asigurat al soțului și se determină în condițiile prevăzute în prezentul articol.

Iar, din prevederile art. 16 alin. (1) din aceeași Lege rezultă că, asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților salariați și șomerele, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal.

Conform art. 27 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în baza de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații, iar ajutorul de deces – din ziua următoarei zile de deces. Indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la nașterea copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani. Indemnizația stabilită, dar neîncasată la timp se plătește retroactiv pe o perioadă de cel mult 3 ani anterior datei solicitării. Indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen.

La fel, în conformitate cu art. 21 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, indemnizația de maternitate (sarcină și lăuzie) se stabilește asiguratelor, soțiilor aflate la întreținerea soților asigurați și șomerilor care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și postnatal.

Totodată, conforma art. 37 alin. (4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 și prevederilor Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului se acordă polițistului conform dispozițiilor generale. Baza de calcul al indemnizațiilor de maternitate, al indemnizației pentru creșterea copilului și al indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav o constituie venitul mediu lunar realizat de către polițist în ultimele 12 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea polițistului o constituie venitul mediu lunar al polițistului. Indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu al polițistului, din bugetul de stat.

Or, reieșind din prevederile art. 37 alin. (4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul poliției nr. 320 din 27 decembrie 2012, soțiilor colaboratorilor de poliție, neangajate în câmpul muncii și care nu au un venit asigurat, indemnizațiile de maternitate, indemnizațiile unice la nașterea copilului și indemnizațiile lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, li se vor calcula și achita la locul de serviciu al soțului polițist, din bugetul de stat.

În contextul expus, a cerut Miclauș Natalia recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne expus în scrisoarea nr. 35/2-1-M-282/16 din 02 iunie 2016, obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i stabilească, calculeze și să-i achite indemnizația pentru concediul de maternitate, care include concediul prenatal (70 de zile) și postnatal (56 de zile), în total cu durata de 126 de zile, în legătură cu nașterea fiicei XXXXX, a.n. XXXXX, indemnizația unică pentru nașterea copilului și indemnizația lunară pentru creșterea copilului, XXXXX, a.n. XXXXX, până la vârsta de 3 ani, încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său a sumei de 10.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 27 iunie 2016 a Judecătoriei Cahul, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Miclauș Igor.

Prin hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, acțiunea Nataliei Miclauș a fost admisă.

S-a recunoscut drept ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne expus în scrisoarea nr. 35/2-1-M-282/16 din 02 iunie 2016 și s-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să-i calculeze și să-i achite Nataliei Miclauș indemnizația unică pentru nașterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să-i calculeze și să-i achite Nataliei Miclauș indemnizația lunară pentru creșterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX, a câte 30% lunar din venitul mediu lunar realizat de către Miclauș Igor în ultimele 12 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs

evenimentul asigurat, începând cu XXXXX și până la atingerea copilului XXXXX a vârstei de 3 ani.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să-i calculeze și să-i achite Nataliei Miclauş indemnizația pentru concediul de maternitate, care include concediul prenatal (70 de zile) și postnatal (56 de zile), în total cu durata de 126 de zile, în legătură cu nașterea fiicei XXXXX, a.n. XXXXX. În rest, acțiunea în partea reparării prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, s-a admis în parte apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, s-a casat hotărârea din 05 aprilie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central în partea admiterii pretenției privind obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să-i calculeze și să-i achite Nataliei Miclauş indemnizația unică pentru nașterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX și indemnizația lunară pentru creșterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX, a câte 30% lunar din venitul mediu lunar realizat de către Miclauş Igor în ultimele 12 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul asigurat, începând cu XXXXX și până la atingerea de către XXXXXX a vârstei de 3 ani, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de respingere a acțiunii Nataliei Miclauş privind obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să-i calculeze și să-i achite indemnizația unică pentru nașterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să-i calculeze și să-i achite Nataliei Miclauş indemnizația lunară pentru creșterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX, până la atingerea copilului a vârstei de 3 ani. În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, s-a casat decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, s-a casat hotărârea din 05 aprilie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, în partea admiterii acțiunii privind contestarea actului administrativ, obligarea calculării și achitării indemnizației unice pentru nașterea copilului, indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani și indemnizației pentru concediul de maternitate, și s-a emis în această parte o hotărâre nouă prin care s-a respins ca fiind tardivă acțiunea Nataliei Miclauş privind obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne să-i calculeze și să-i achite indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani. S-a respins ca neîntemeiată acțiunea Nataliei Miclauş privind recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne expus în scrisoarea nr. 35/2-1-M-282/16 din 02 iunie 2016 privind calcularea și achitarea indemnizației unice la nașterea copilului și a indemnizației pentru concediul de maternitate (prenatal și postnatal). În rest, hotărârea din 05 aprilie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a menținut.

S-a încasat din contul Nataliei Miclauş în beneficiul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne suma de 604,84 de lei cu titlu de cheltuieli de transport.

Instanța de apel și-a motivat decizia prin faptul că Miclauș Natalia, contrar prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și alin. (4) din Legea contenciosului administrativ, nu a respectat termenul de adresare în judecată cu pretenția privind obligarea calculării și achitării indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, or, răspunsul, prin care Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a respins cererea Nataliei Miclauș de a-i fi stabilită, calculată și achitată respectiva indemnizație, a fost eliberat la 02 iunie 2016, pe când reclamanta s-a adresat în instanța de judecată abia la 29 septembrie 2016, cu omiterea termenului de 30 de zile prevăzut de lege în acest sens de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă.

Mai mult ca atât, reclamanta nici nu a solicitat repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, cu prezentarea probelor justificative.

La fel, a menționat instanța de apel că deși reclamanta a solicitat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne calcularea și achitarea indemnizației de maternitate, care include concediul prenatal de 70 de zile și postnatal de 56 de zile, și a indemnizației unice pentru nașterea copilului, totuși contrar prevederilor pct. 3, 22, 47, 48 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, nu a prezentat angajatorului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, de la locul de muncă de bază al soțului asigurat Miclauș Igor, certificatul medical pentru concediul prenatal și postnatal, ce constituie temeiul încasării indemnizației de maternitate pentru a fi completat cu datele necesare, și ulterior să fie prezentat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul în vederea calculării și achitării indemnizației de maternitate.

Cu atât mai mult, Miclauș Natalia a confirmat faptul că nu deține certificatul medical pentru concediul prenatal și postnatal, deoarece nu a solicitat un astfel de certificat de la instituția medico-sanitară publică, fapt ce denotă netemeinicia acțiunii reclamantei privind încasarea indemnizației de maternitate.

Distinct de aceasta, a notat instanța de apel că de fapt pornind din sensul legislației în vigoare, indemnizația de maternitate se stabilește și se achită de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul, dar nu de la locul de muncă al soțului, Miclauș Igor - Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne.

Pe lângă acestea, a reținut instanța de apel că din răspunsurile eliberate de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul nr. 3120 din 18 mai 2016 și Casa Națională de Asigurări Sociale nr. M-564/16 din 03 iunie 2016, rezultă că, Natalia Miclauș, începând cu luna mai 2014, a încetat să activeze ca persoană asigurată, iar din august 2014 este titulara patentei de întreprinzător, respectiv CTAS Cahul a stabilit reclamantei, în baza documentelor prezentate, indemnizația de maternitate în mărime de 3.400 de lei, precum și indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului XXXXX, a.n. XXXXX, până la vârsta de 1,5 ani, în cuantum de 440 de lei lunar.

La fel, Miclauș Natalia a beneficiat de indemnizația unică la nașterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX, stabilită și calculată de către CTAS Cahul, în mărime de 3.400 de lei ca persoană neasigurată.

La 19 februarie 2019, Miclauș Natalia, prin intermediul reprezentantului său – avocatul Sergiu Puică, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, cu menținerea hotărârii din 05 aprilie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

În susținerea recursului Miclauș Natalia a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Cahul a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 12 martie 2019, în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul și Miclauș Igor au fost expediate copiile recursului declarat de către Miclauș Natalia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor, însă părțile nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Miclauș Natalia este inadmisibil, din motivele ce succed.

În debut, Colegiul învederează că, în data de 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din art. 257 alin. (1) al acesteia.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului aliniat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Prin urmare, condițiile de admisibilitate a recursurilor declarate împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel, în calitate de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel, vor fi verificate prin prisma normelor în vigoare până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, și respectiv încă valabile la momentul depunerii cererii de recurs.

Astfel, conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost expediată în adresa Nataliei Miclauș la 26 decembrie 2018, recepționată de către recurentă la 27 decembrie 2018 (f.d. 127, 139, vol. II).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 19 februarie 2019.

Totodată, în conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Miclauş Natalia, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cerere de apel, asupra cărora Curtea de Apel Cahul s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la

o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Miclauș Natalia nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de către instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Miclauș Natalia nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Natalia Miclauș a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat și au interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în

unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Miclauș Natalia împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 195 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Miclauș Natalia împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru